

[Hans Rasmussen.]

uddannede Dommere skal træffe Afgørelsen. Endvidere anfører det ærede Medlem, at der er Fare for, at man vil straffe efter forskellige Synspunkter. Noget saadant er vi virkelig heller ikke ukendt med, naar det er de juridiske Dommere, der skal træffe Afgørelsen. Og endelig leverer det ærede Medlem Hr. Pürschel i sin Særbetænkning et lille Spark til de Sagførere, der paatager sig Forsvarets Oppgave ved Nævningedomstolene.

Efter at have leveret disse Udfald synes jeg, det tager sig noget ejendommeligt ud, at det ærede Medlem sagtmødt og blidt slutter med at sige, at i og for sig er han Tilhænger af Lægmands Medvirken ved disse Afgørelser, men der maa være Garantier, og man maa være forsigtig. Jeg tror, at de to Oppositionspartier lige saa godt kunde udtrykke det paa den Maade, at man siger: Paa Knæ for Juraen, vi maa respektere Juraen; de Folk, der har gaaet i den sorte Skole, skal vi lade være afgørende paa disse Omraader; Lægmand er der ingen Plads for.

Men de to Partier vil komme til at gøre den Opdagelse, at de forregner sig. Naar der en Gang her i Landet er givet Lægfolk Adgang til at være med i Retsplejen, vil det ikke lykkes dem at faa dette visket ud. Det tror jeg de maa gøre sig fortrolige med.

Jeg mener i øvrigt, at naar man nu ud fra juridiske Betæneligheder peger paa det, som man mener kan være mindre heldigt eller — for at bruge det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtryk — farligt for Retsbevidstheden, kan der overfor Bemærkninger af den Art være god Anledning til at gøre opmærksom paa, at der dog heldigvis er Jurister i dette Land, som ikke deler den Opfattelse, som gør sig gældende i Oppositionspartierne her i Folketinget.

Jeg peger for det første paa de Oplysninger, der fremkom i et af Bilagene til den Betænkning, der i Øjeblikket foreligger til Behandling her. Det er et Bilag fra Præsidenten i Østre Landsret, som besvarer nogle Spørgsmaal og gør opmærksom paa, at der er en Del af Dommerne i Østre Landsret, som i og for sig er Tilhængere af, at man udvider Adgangen til Nævningebehandling. Det er Dommere i Østre Landsret, der stiller sig paa dette Standpunkt. Jeg er tilbøjelig til at sige Hurra for disse Dommere. Det er tiltalende, at der blandt Juraens Udøvere er Folk, der ser saa moderne paa Tingene, som disse Dommere gør her i Østre Landsret.

Maa jeg i Tilslutning til det, jeg her anfører med Hensyn til Juristernes Opfattelse af Spørgsmaalet om Nævningernes

Betydning have Lov til at gøre opmærksom paa nogle Udtalelser af afdøde Retspræsident Winther, der, da Retsplejen holdt 10 Aars Jubilæum, blev opfordret til at sige sin Mening om hele denne Sags Udvikling i de forløbne Aar. Afdøde Retspræsident Winther, der paa mange Maader viste sig at være en ganske udmærket Præsident, var, selv om han hørte hjemme i den gamle Tid, i Stand til at arbejde med under de nye Forhold, og han var med til at skabe en ganske god Retspleje i den Landsret, han stod i Spidsen for i mange Aar. Ved den paagældende Lejlighed udtalte Retspræsident Winther bl. a. følgende:

„Overhovedet anser jeg Nævningeprocessen for Idealet af en Proces under det nye System.“

Det er klare og tydelige Udtalelser af en Mand, der har haft saa stor Indflydelse paa Retsplejen ved Østre Landsret.

Maa jeg gøre opmærksom paa, at der ved samme Lejlighed fremkom en Udtalelse fra Højesteretsdommer Topsøe-Jensen, som jeg ligeledes kan have Anledning til at anføre her ved denne Lejlighed, hvor man staar overfor Angreb paa Nævningeinstitutionen. Højesteretsdommer Topsøe-Jensen taler om Koncentration og peger paa, at det undertiden kan gaa saadan, at der indsniger sig nogen Decentralisation, og det kan man forstaa, naar man ser paa Forholdene, som de udvikler sig ved mange Lejligheder. Men efter at have gjort opmærksom paa det siger Højesteretsdommer Topsøe-Jensen følgende:

„Kun i Nævningesager har Koncentrationen kunnet gennemføres paa tilfredsstillende Maade.“

Altsaa, efter min Mening en positiv anbefaling for Nævningeinstitutionen. Ved den samme Lejlighed, da Retsplejeloven holdt 10 Aars Jubilæum, fremkom der en anden Udtalelse fra en Sagfører, hvis Navn har god Klang overalt, hvor man drøfter Retsplejeangliggender: Overretssagfører Axel Bang, som til „Berlingske Tidende“ den Gang udtalte bl. a.:

„Min Sympati for Nævningebehandlingen er uforandret fra mine unge Dage.“

Det er de Udtalelser, jeg her tillader mig at pege paa. De kan maaske dog i nogen Grad opveje de Bekymringer, som i saa uhyggelig Grad gør sig gældende hos Ordførerne for Oppositionspartierne her i Rigsdagen. Jeg vil for mit Vedkommende paa det bestemteste opfordre til, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag og specielt har sin Opmærksomhed henvendt paa de Ændringsforslag, hvor der staar anført